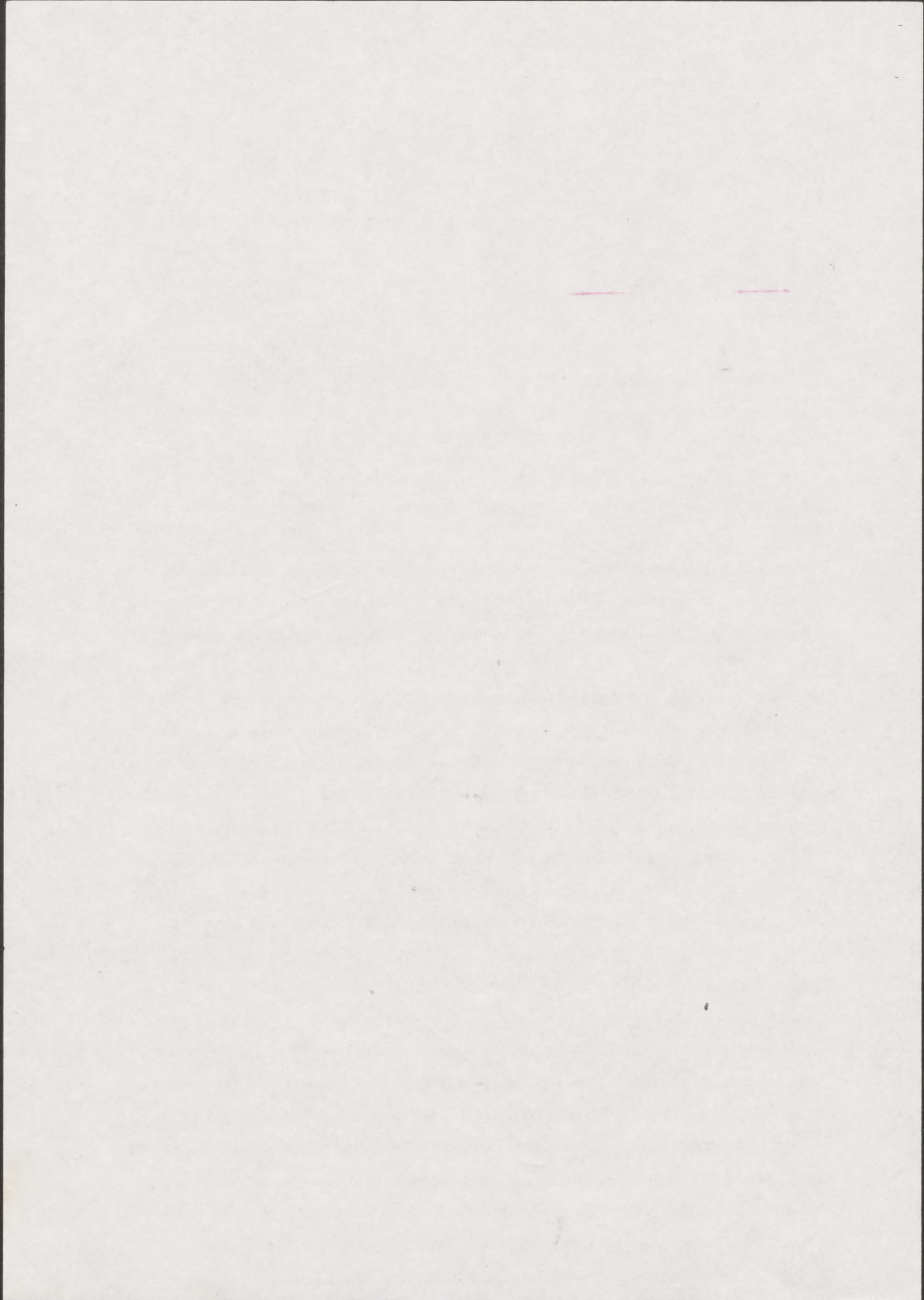

Odpowiedzi na ankietę

1. Regina Juniewicz z d. Wasąg, córka Michała i Wiktorii z d. Porębska. Pseudonimu nie miałam.
2. Urodzona w Rudominie w pow. wileńsko-trockim 3.12.1927 r.
3. Nie dotyczy.
4. W czerwcu 1939 r. ukończyłam 5 klasę szkoły powszechnej w Wilnie.
5. Pomiędzy październikiem a listopadem 1939 r. w czasie okupacji zostałam uczennicą 6 klasy szkoły powszechnej. W roku szkolnym 1940/41 byłam uczennicą 1 klasy gimnazjum z wykładowym językiem polskim. W latach 1941-1944 uczęszczałam na tajne komplety.
6. Od 1941 r. byłam uczennicą tajnych kompletów prowadzonych przez hm. mgr Janinę Hlebowiczównę. Wkrótce komplet nasz przekształcił się w zastęp harcerski należący do 7 Drużyny im. Szymona Konarskiego. Komendantką drużyny była nasza pani profesor Janina Hlebowiczówna. Przyrzeczenie harcerskie odebrała od nas w 1942 r., a wkrótce potem zostałyśmy zaprzysiężone. Od tej chwili włączyłyśmy się w działalność konspiracyjną. Podstawowym naszym obowiązkiem była nauka, jednak na polecenie p. Hlebowiczówny wykonywałyśmy także inne zadania. Zbierałyśmy ciepłą odzież dla partyzantów Armii Krajowej oraz robiłyśmy dla nich swetry, rękawiczki, szaliki. Z okazji świąt przygotowywałyśmy paczki żywnościowe dla rodzin aresztowanych oraz listy do "nieznanego partyzanta AK". Na polecenie p. Hlebowiczówny razem z Haliną Trębicką odnosiłyśmy meldunki w wyznaczone miejsce. Również razem z Haliną Trębicką oznakowywałyśmy przejścia między ulicami i przelotowe klatki schodowe, co miało potem ułatwić ludziom ucieczkę w razie łapanek (pamiętam np., że dotyczyło to ulicy Wielkiej, od kościoła św. Kazimierza w kierunku Katedry). Kilkakrotnie przyprowadzałam razem z Haliną Trębicką do mieszkania jej rodziny przy ul. Węglowej 10 (a potem przy ul. Sierakowskiego) partyzantów, którzy potrzebowali noclegu lub schronienia ze względu na godzinę policyjną. Naszego mieszkania przy ul. Stefańskiej nie można było w ten sposób wykorzystać, gdyż była w nim skrzynka kontaktowa w związku z działalnością konspiracyjną mojego ojca.

W 1943 r. Halina Trębicka została zastępową młodszych harcerek. Szkolenie tych dziewcząt przeprowadzała na Rowach Sapieżyńskich, najczęściej zaś w Kolonii Wileńskiej. Ja także brałam w tym udział.

W lipcu 1944 r. włączyłyśmy się do akcji "Ostra Brama" w Kolonii Wileńskiej. Między innymi pracowałyśmy wspólnie w kuchni polowej dostarczając posiłki partyzantom rozlokowanym w pobliżu Szosy Połockiej i Belmontu, oraz środki medyczne do szpitala polowego. H. Trębicka wykonywała powierzone jej zadania, a ja jej towarzyszyłam jako zabezpieczenie

7. Nie dotyczy.

8. W roku szkolnym 1944/45 byłam uczennicą V Gimnazjum Żeńskiego w Wilnie. Brałam udział w kolportażu prasy podziemnej, który prowadzili moi bracia i ich koledzy. W grudniu 1944 r. bracia zostali aresztowani. W związku z tym bywałam często na ul. Słowackiego i Sadowej 4, gdzie mieściła się siedziba NKWD, i w miarę potrzeby przekazywałam ustne wiadomości o aresztowanych albo roznosiłam kartki-grypsy podrzucane na chodnik lub ulicę.

Pod koniec lutego w nocy doprowadzono mnie pod konwojem na ul. Słowackiego. Chodziło właśnie o prasę podziemną. Moje nazwisko podał w śledztwie jeden ze starszych kolegów, który został wcześniej aresztowany. Zwolniono mnie po 1 dobie. Rodzice zorganizowali wówczas pośpiesznie wyjazd mój i siostry transportem do Lublina.

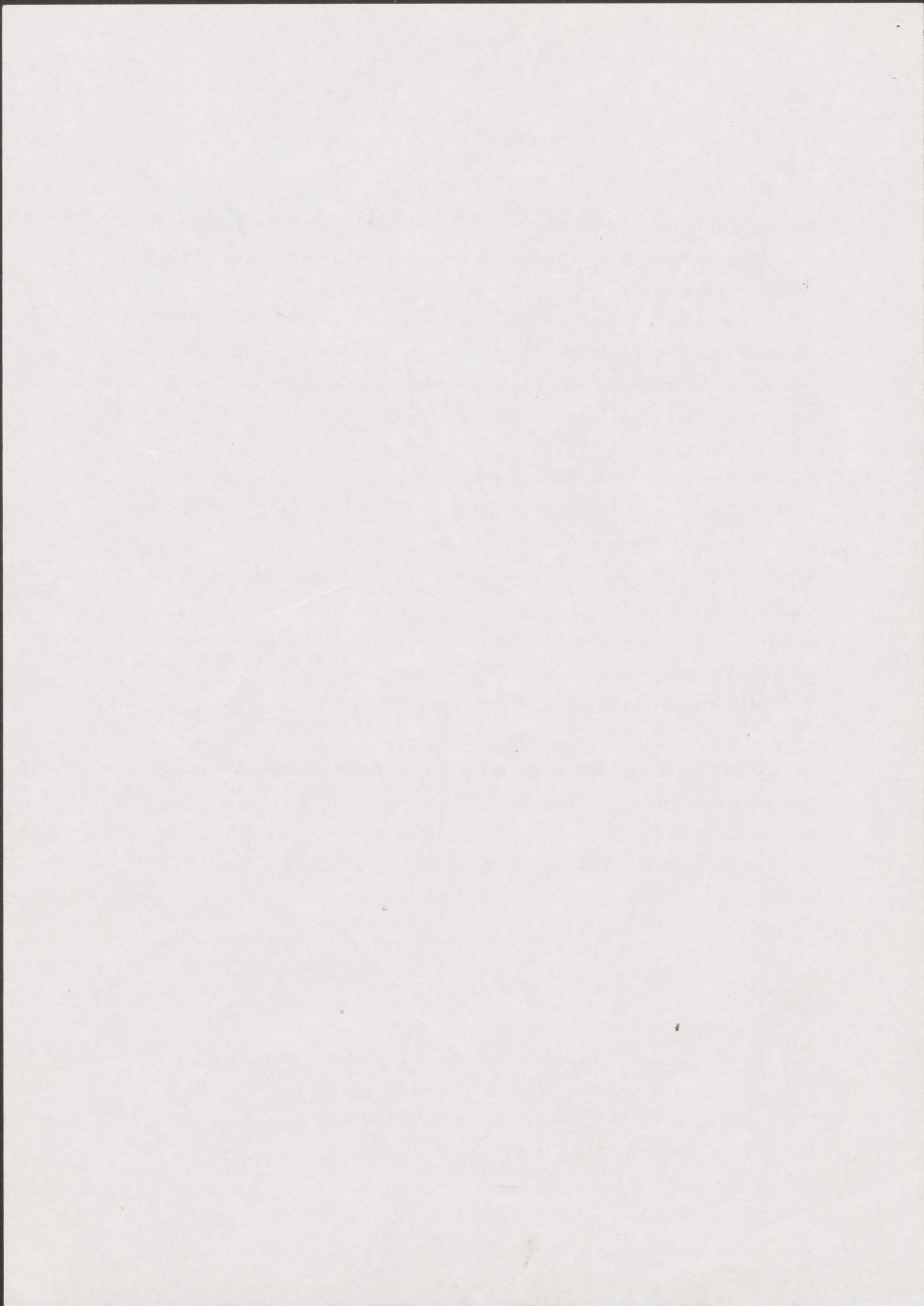
9. Nie dotyczy.

10. Nie dotyczy.

11. W związku z grożącym mi ponownie aresztowaniem, w marcu 1945 r. w ramach tzw. repatriacji wyjechałam do Lublina. Świadectwo dojrzałości otrzymałam 12.06.1946 r. po ukończeniu Liceum SS Urszulanek w Lublinie. W latach 1947- 1951 studiowałam na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu na wydziale humanistycznym i uzyskałam tam tytuł magistra filozofii w zakresie historii. Jediną organizacją młodzieżową, do jakiej należałam jako studentka, była Sodaliczka Mariańska.

W 1951 r. rozpoczęłam pracę zawodową w Wojewódzkiej Bibliotece Publicznej w Toruniu.

W latach 1952-1955 pracowałam w Bibliotece Centralnego Biura Konstrukcji Okrętowych w

Gdańsku, a od 1960 r. do 1978 r. w II Liceum Ogólnokształcącym w Szczecinie. Po przejściu na wcześniejszą emeryturę w tymże roku, nadal pracowałam na godzinach zleconych aż do 1988 r.

W 1980 r zostałam członkiem NSZZ "Solidarność". Wkrótce po utworzeniu oddziału szczecińskiego Towarzystwa Miłośników Ziemi Wileńskiej i Nowogródzkiej "Świtez", zostałam członkiem tego stowarzyszenia. W lipcu 1993 r. zostałam członkiem Stowarzyszenia Szarych Szeregów, oddział w Szczecinie.

12. Nagroda Min. Oświaty i Wychowania (listopad 1972). Wyróżniająca ocena pracy (10.4.1974). Złoty Krzyż Zasługi (2.06.1976). Złota Odznaka ZNP (20.06.197???.) Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2.07.1986).

13. Nie dotyczy.

14. Słowo o Wileńskich Harcerkach, Teodozja Piaskowska, 1982.
Wilno jako Ognisko Oświaty w latach 1939-1945, Białystok 1984.

15. W załączeniu odbitka kserograficzna dokumentu weryfikującego działalność konspiracyjną.

16. W załączeniu fotografia z czasów wojny.

Regina Maszanka - Juniewicz

